

*Інтегральна оцінка туристично-рекреаційного потенціалу
регіонів України*

“Діяльність будь-якої компанії може бути охарактеризована двома показниками: перший відноситься до середньої продуктивності всіх конкурентів галузі і другий – до того, чи є конкретна компанія виробником вище чи нижче середнього рівня в галузі. Потім цей підхід був розповсюдженим на регіональний та національний рівні.

Навіть, враховуючи необхідність коригування перших двох показників, обґрунтовану в попередньому розділі звіту, київські туристичні підприємства набагато активніше за конкурентів з інших регіонів функціонують на ринку туристичних та екскурсійних послуг. Крім того, Києву належить найбільша в країні кількість місць у засобах розміщення. У підсумку – значення інтегрального коефіцієнта м. Київ – 5,86 у 4,4 рази вище, ніж у найближчого “переслідувача” – Одеської області. Наш регіон є національним лідером за місткістю санаторно-курортних закладів та займає провідні позиції по інших параметрах.

Києву належить найбільша в країні кількість місць у засобах розміщення. У підсумку – значення інтегрального коефіцієнта м. Київ – 5,86 у 4,4 рази вище, ніж у найближчого “переслідувача” – Одеської області. Наш регіон є національним лідером за місткістю санаторно-курортних закладів та займає провідні позиції по інших параметрах.

Крім Одеської області, тільки два західноукраїнські регіони – Львівська та Івано-Франківська області мають значення інтегрального коефіцієнта більші за одиницю, тобто такі, що перевищують умовний середній рівень. Таким чином, можна констатувати значну регіональну нерівномірність ТРП із яскраво вираженим домінуванням м. Київ.

Для більш ретельного статистичного аналізу потенціалу регіонів,

визначення конкурентних цілей, обґрунтування коректності регіональних порівнянь доцільно, користуючись одним з відомих матричних методів, провести типологізацію регіонів відповідно до рівня інтегрального коефіцієнта туристично-рекреаційного потенціалу.

Для цього розподілимо всі регіони країни на 4 групи, умовно назвавши їх національними лідерами за ТРП, регіонами із високим ТРП, регіонами із низьким ТРП та регіонами з найнижчим ТРП. В якості кількісних меж цих груп будемо використовувати середнє (у даному випадку, вже не “умовне середнє”, що дорівнює 1, а реальне середнє арифметичне серед 23-х досліджених регіонів) значення інтегрального коефіцієнта ТРП і середньоквадратичні відхилення інтегральних коефіцієнтів для груп регіонів, чий значення K_i менші та більші за середнє значення.

Методика оцінювання туристично-рекреаційного потенціалу регіонів запропонованим методом є досить об’єктивною і має певні переваги перед розглянутими раніше методами:

- охоплює всі основні складові туристично-рекреаційного потенціалу (природні та антропогенні туристичні ресурси, основні показники діяльності суб’єктів туристичного сектору та його інфраструктури);

- надає більш об’єктивну оцінку конкурентних позицій регіонів за рахунок обмеження суб’єктивності думок експертів. Останнім залишаються функції формування переліку показників та визначення їх значущості;

- використовує реальні кількісні показники, що наводяться в адміністративній та статистичній звітності.

В цілому, комплексне оцінювання туристично-рекреаційного потенціалу регіонів повинно будуватись за такою моделлю, яка б відображала регіон як інтегральну систему туристично-рекреаційних ресурсів, суб’єктів господарювання та процесів обслуговування рекреантів та туристів.